

København, den 4. marts 2021

AMNESTY INTERNATIONALS BEMÆRKNINGER TIL UDKAST TIL FORSLAG OM INDFØRELSE AF MULIGHED FOR OVERFØR- SEL AF ASYLANSØGERE TIL ASYLSAGSBEHANDLING OG IND- KVARTERING I TREDJELANDE

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail den 4. februar 2021 anmodet om Amnesty Internationals eventuelle bemærkninger til udkast til Lov om ændring af udlændingeloven (Indførelse af mulighed for overførelse af asylansøgere til asylbehandling og indkvartering i tredjelande).

Ét af elementerne i regeringens plan om et retfærdigt og humant asylsystem er at skabe en ordening, hvor tredjelandsstatsborgere og statsløse, der søger om international beskyttelse (asyl) i Danmark, overføres til et tredjeland, hvor realitetsbehandlingen af asylansøgningen og indkvarteringen af asylansøgerne under denne sagsbehandling skal finde sted. Ved en sådan overførelse til et tredjeland vil en asylansøgning, der oprindeligt blev indgivet i Danmark, som udgangspunkt herefter ikke længere kunne føre til en opholdstilladelse i Danmark.

Vores overordnede analyse af lovforslaget

Amnesty International ser meget kritisk på dette lovforslag. Der er en lang række ubekendte faktorer, som ikke giver de nødvendige garantier i forhold til asylansøgere og flygtninges retssikkerhed, beskyttelse og adgang til menneskerettighederne. Lovændringen vil også indebære en overdragelse af beskyttelsesansvaret til ikke-EU-lande i stedet for at bidrage til øget global solidaritet og ansvarsfordeling både blandt EU-medlemslande og med lande uden for EU, der i øjeblikket huser flertallet af verdens flygtninge.

Vores organisation har i en årrække dokumenteret¹ krænkelser af menneskerettighederne i forbindelse med staters eksternalisering af asylproceduren. I den forbindelse har vi beskrevet, hvordan 'førstelande' nemt kan komme til at være ansvarlige for rettighedskrænkelser i tredjelande, hvor de principielt har kontrol. Der er en forøget risiko for frihedsberøvelse og øvrige krænkelser, herunder seksuel vold, i lejre, der ikke lever op til internationale standarder.

Vi opfordrer Danmark til at flytte sit fokus fra eksternalisering og i stedet arbejde på en effektiv adgang til EU's territorium, herunder finde langsigtede og værdige løsninger, som sikrer, at flygtninge og migranter, der bliver reddet til havs, kan komme i land og få den nødvendige beskyttelse. Ligeledes at de personer, der ikke har behov

¹ Amnesty International, 2016: Island of despair: Australia's "processing" of refugees on Nauru.

<https://www.amnesty.org/download/Documents/ASA1249342016ENGLISH.PDF>

Amnesty International, 2019: USA/Mexico: Halt the "Remain in Mexico" Plan. <https://www.amnesty.org/download/Documents/AMR5101722019ENGLISH.PDF>

Amnesty International, 2017: A blueprint for despair: Human rights impact of the EU-Turkey Deal. https://www.amnesty.eu/wp-content/uploads/2018/10/EU-Turkey_Deal_Briefing_Formatted_Final_P4840-3.pdf

for international beskyttelse, får en asylbehandling efter internationale standarder og sendes værdigt tilbage til deres oprindelseslande.

Derfor vil Amnesty International på det kraftigste advare mod, at lovforslaget vedtages.

GENERELLE BEMÆRKNINGER

Mange ubekendte faktorer:

I lovforslaget nævnes det ikke, hvorvidt det vil være dansk eller udenlandsk jurisdiktion, der vil gælde i de tredjelande, som Danmark vil overføre asylansøgerne til. Af Udlændinge- og Integrationsministeriets notat fra januar 2021² fremgår det, at regeringen har to modeller i tankerne:

- Model 1 (under dansk jurisdiktion): Danske myndigheder er til stede i tredjelandet til f.eks. udførelse af asylsagsbehandlingen. Danmark er ansvarlig for overholdelse af forpligtelserne i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention; retsgarantier, basale fornødenheder etc.
- Model 2 (under udenlandsk jurisdiktion): Tredjelandets egne myndigheder varetager asylbehandlingen i henhold til tredjelandets egen lovgivning og folkeretlige forpligtelser, men da Danmark er aftalepart, skal landet respektere Danmarks folkeretlige forpligtelser.

I lovforslaget mangler der en redegørelse for, hvordan Danmark vil forholde sig helt konkret i forhold til de to modeller. Selvom Danmark måtte have jurisdiktion i tredjelandet, har dette erfaringsmæssigt også vist sig at være udfordrende, eksempelvis med de danske tropper i Afghanistan og Irak³. Hvis det vil være under tredjelandets jurisdiktion, er spørgsmålet, hvad der gøres, hvis det enkelte land ikke lever op til de menneskeretlige standarder.

Hverken lovforslaget eller det juridiske notat fra januar indeholder præciseringer af ansvar, indkvarteringsforhold, adgang til rettigheder mv. i det land, som Danmark vil indgå kontrakt med. Der er heller ingen nøjagtige beskrivelser af, hvilken form for kontrakt, traktat eller aftale, der vil være mellem Danmark og tredjelandet. Der nævnes ingen forslag til lande, som den danske regering overvejer at samarbejde med. Hermed er det vanskeligt for Amnesty International at vurdere overholdelsen af - og respekten for menneskerettigheder i det pågældende land, når vi ikke ved hvilket land, der er tale om.

I lovforslaget beskriver de danske myndigheder ikke, hvilke minimumsbeskyttelsesforanstaltninger, standarder og garantier, der skal være til stede for asylansøgerne i tredjelandene. Det fremstår uklart, hvordan Danmark vil sikre, at

² <https://www.ft.dk/samling/20201/almindel/UUI/bilag/67/2323454/index.htm>

³ Amnesty International, nyhed 2010, Regeringen erkender muligt ansvar for tortur. <https://amnesty.dk/nyhedsliste/arkiv-2014/regeringen-erkender-muligt-ansvar-for-tortur>

asylansøgerne får en reel asylbehandling, der fuldt ud lever op til de internationale konventioner, som Danmark har tilsluttet sig. Der stilles ingen specifikke kriterier for hvilke rettigheder, der skal overholdes. Det kan være særligt problematisk i forhold til de rettigheder, der ikke er overholdt i tredjelandes jurisdiktion og praksis.

Vi kan forestille os nogle skrækscenarier, hvor landene giver Danmark en diplomatisk forsikring om, at asylbehandlingen foregår i fuld overensstemmelse med internationale standarder, samtidig med at der finder menneskeretlige krænkelse og overgreb sted.

Desuden mangler der i lovforslaget en række konsekvensberegninger i forhold til reaktionerne fra det internationale samfund og betydningen for den globale beskyttelse af flygtninge. Det er vores overbevisning, at en så radikal ændring i asylproceduren vil få gennemgribende konsekvenser for det globale asylsystem.

På baggrund af ovennævnte samt de juridiske uklarheder jf. jurisdiktion mv. har Amnesty International umådeligt svært at tage stilling til, om lovforslaget vil være lovligt eller ej.

Dette underbygger vores anbefaling om, at lovforslaget bør forkastes.

Det internationale asylsystem

Præmissen for lovforslaget, om at det nuværende asylsystem er uholdbart, er en analyse, som hverken deles af UNHCR, forskere eller NGO'er på området⁴. De dysfunktionelle komponenter af asylsystemet bunder tværtimod i, at der er brug for at udvide de eksisterende muligheder og understøtte det internationale samarbejde med både hjælp i nabolandene og genbosættelse i rige, sikre lande som Danmark.

Ifølge UNHCR er der globalt 80 millioner "tvungne fordrevne", heraf 26,3 millioner flygtninge. 86 procent af de 80 millioner befinder sig i udviklingslande⁵. 73 procent af flygtninge befinder sig i nabolandene og nabolandene⁶.

Vi mener, at den danske plan vil skade respekten for Danmarks internationale engagement og solidaritet. Danmark har ellers spillet en stor rolle i det internationale flygtningesamarbejde og er UNHCR's syvende største donor⁷.

På længere sigt kan den danske plan medvirke til at undergrave retten til asyl på verdensplan. En række lande som for eksempel Colombia, Libanon, Pakistan, Sudan, Tyrkiet, Uganda huser allerede millioner af flygtninge.

⁴ Se eksempelvis UNHCR, Recommendations to Denmark on strengthening refugee protection, januar 2021

⁵ UNHCR statistik: <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/>

⁶ UNHCR statistik: <https://www.unhcr.org/figures-at-a-glance.html>

⁷ 2019 UNHCR Donor Ranking: <https://www.unhcr.org/partners/donors/5baa00b24/2019-unhcr-donor-ranking.html>

Spørgsmålet melder sig derfor, hvorfor lande med et langt lavere BNP end Danmark skal respektere retten til at søge asyl og få beskyttelse, hvis en person bliver forfulgt, hvis rige og velfungerende lande som Danmark løber fra deres internationale ansvar om at yde beskyttelse til nogle af verdens mest sårbare personer?

Eksempelvis så vi i Kenya tilløb til at lukke Dadaab-flygtningelejren, der i årevis har huset flere end 260.000 somaliere. Den beslutning satte en højesteretsafgørelse en stopper for⁸. Flygtningekonventionen af 1951 anerkender netop, at lande har forskellige kapaciteter og derved ansvar afhængigt deraf. Ved en overførsel af asylbehandling til udviklingslande gør man disse lande endnu mere sårbare og svigter således sine forpligtelser til at samarbejde om de internationale udfordringer.

Derudover er det yderst tvivlsomt, hvorvidt de øvrige EU-lande vil støtte op om det danske forslag – og hvordan det vil påvirke hele asylbehandlingen i EU og Dublin-proceduren. Eksempelvis indeholder EU-pagten om migration og asyl, der blev offentliggjort i september 2020, ikke et forslag om eksternalisering.

Folk, der flygter fra krigen i eksempelvis Syrien, vil ikke 'afskrækkes' fra at flygte, alene fordi de ikke kan komme til Danmark. Det vil muligvis betyde, at de søger mod andre lande i Europa – men den foreslåede danske model vil ikke reducere behovet for beskyttelse og vil derfor ikke have nogen effekt på, hvor mange, der benytter menneskesmuglere til at komme over Middelhavet. Det kan på sigt betyde et øget pres på de øvrige lande i Europa.

Eksempelvis har Spanien siden 2005-2006 brugt ressourcer på at stoppe migrantruten fra Vestafrika til De Kanariske Øer (bl.a. 'farvandsafskæring', eksternaliseret 'migrations management'). Det lykkedes at nedbringe antallet af spontane asylansøgere gennem denne rute, men resultatet var bare, at folk fandt andre veje – som blev flyttet til Marokko/Gibraltor og Libyen⁹. Det viser, at "afskrækkelsesmetoden" ikke virker.

I lovforslaget nævnes argumentet om, at man vil undgå dødsfald på Middelhavet. Men hvis dette var Danmarks reelle motiv, så kunne Danmark genbosætte flere, eller genåbne adgangen til at søge asyl på danske ambassader og lette adgangen til at søge humanitært visum. Det høje dødstal på Middelhavet skyldes udelukkende, at Danmark og EU har lukket ned for lovlige adgangsveje.

⁸ Amnesty International, nyhed, 9.2.1017: <https://www.amnesty.org/en/latest/news/2017/02/kenya-historic-ruling-blocks-closure-of-dadaab-refugee-camp/>

⁹ Open Society European Policy Institute, Does offshoring asylum and migration actually work? 2018. Side 5. <https://www.opensocietyfoundations.org/uploads/3c397d87-5348-41de-9e92-d1a2108dabb1/does-offshoring-asylum-and-migration-actually-work-20180921.pdf>

I 2020 havde Danmark det laveste asylansøgertal i 20 år¹⁰ og modtog kun 1.515 asylansøgere, hvoraf 601 fik opholdstilladelse¹¹. Hvis vi kigger samlet på asylansøgere mellem Tyskland, Sverige og Danmark, så modtog Tyskland 88 procent af asylansøgere i årene 2017-2020; Sverige 11 procent og Danmark kun én procent.

Når det gælder genbosættelsesordningen, så modtog Danmark 580 kvoteflygtninge i 2015; året efter faldt tallet til 85 personer. På grund af suspendering af den danske kvoteordning blev ingen flygtninge genbosat i Danmark i årene 2017-2019¹². I 2020 har Danmark accepteret at modtage 200 kvoteflygtninge fra Rwanda¹³ og 30 personer med særligt behov for behandling¹⁴.

Vi er derfor aldeles bekymret over, at den danske stat ikke gør mere for at udvise international solidaritet for i fællesskab at løfte og sikre beskyttelsen af verdens flygtninge.

I stedet burde Danmark øge den danske genbosættelseskvote og indføre supplerende adgangsveje, herunder "community-based sponsorship"-programmer og tage skridt til at forbedre adgangen til effektiv familiesammenføring for at udvise en global ansvarsfordeling og solidaritet i flygtningebeskyttelsen.

Amnesty International mener på den baggrund, at planen om at eksternalisere asylbehandlingen og beskyttelsen til tredjelande vil betyde et opgør med Danmarks årtier lange støtte til det internationale samarbejde.

Igen opfordrer vi Danmark til ikke at gå videre med sin plan om eksternalisering af asylcentre.

SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER:

Afsnit 1: Behandlingen/vurderingen i Danmark:

I lovforslaget står nævnt, at asylansøgerens sag vil blive behandlet i Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet. Vi er dog usikre på, om alle asylansøgere vil have fuld adgang til hjælp og støtte fra Flygtningehjælpen.

Lovforslaget gør os ikke bekendte med, hvordan asylansøgere vil blive identificeret i forhold til syge personer og/eller i forhold til torturoverlevende, der kan have et særligt behov for beskyttelse og behandling. Vil der være en screeningsmekanisme?

Vi anbefaler, at der kommer en systematisk og grundig screeningsordning, hvor det kan afklares, om der skal udvises særlige hensyn til nogle grupper af flygtninge.

I lovforslaget står der nævnt, at visse grupper vil blive undtaget fra at blive overført

¹⁰ Politiken, 21. januar 2021, "Laveste antal asylansøgere i årtier" <https://politiken.dk/indland/art8071728/Laveste-antal-asylansogere-i-artier-Coronakrisen-far-flygtninge-til-at-blive-vaek>

¹¹ Udlændinge- og Integrationsministeriet, 2021

¹² Tal og fakta på udlændingeområdet 2019, Udlændingestyrelsen, s. 73

¹³ <https://uim.dk/nyheder/2020/2020-08/danmark-tager-200-kvoteflygtninge-fra-rwanda>

¹⁴ Svar fra ministeren til Pernille Vermund, Udlændinge- og Integrationsudvalget, 24. marts 2020, spørgsmål 203

til de pågældende asyллеjre. Det er positivt, men listen af undtagelser bør være ganske omfattende og ikke udtømmende, så den også inkluderer LGBTI+ personer, etniske, politiske og religiøse mindretal mv. Det for at sikre, at der ikke vil ske overgreb mod disse personer i lejrene. For os er det uklart, hvordan asylbehandlingen i Danmark vil fortsætte for de grupper af personer.

Lovforslaget omtaler heller ikke muligheden for den subsidiære beskyttelse. Hvilke minimumskrav vil Danmark lægge op til i den forbindelse?

Ligeledes er lovforslaget uklart i forhold, der vedrører børn og uledsagede mindreårige. Lovforslaget nævner på side 11, at en uledsaget mindreårig med et familie-medlem, der befinder sig lovligt i et andet EU-land, der er ansvarlig efter Dublinordningen, vil kunne overføres dertil, hvis det tjener barnets tarv bedst. Men vi stiller os spørgende over for den manglende konkretisering af hensynet til uledsagede mindreårige uden familie i EU-lande, og hvordan Danmark vil sikre sig mod brud på Børnekonventionens artikel 37 i tilfælde af overførsel efter Dublinforordningen. Uledsagede mindreårige bør automatisk sikres beskyttelse, da der er risiko for krænkelse af deres rettigheder, hvis de overføres til lande, hvor de aldrig har været, og hvis landene ikke kan garantere at kunne drage den nødvendige omsorg for børn og unge.

Artikel 3 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention beskytter særligt sårbare mod overførsel til tredjelande, hvilket indebærer uledsagede mindreårige. Artikel 6 og 7 i FN's konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder er desuden fortolket som et forbud mod overførsel til lande, hvor der risikeres tortur eller umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf. På baggrund af det nærværende lovforslag er vi ikke forsikret om, at dette ikke vil være tilfældet.

Helt grundlæggende anbefaler vi igen, at hele asylbehandlingen fortsætter i Danmark.

Frihedsberøvelse

I lovforslaget står nævnt, at politiet for at sikre muligheden for overførsel kan bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og andre foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

I praksis kan alle asylansøgere falde ind under dette. Desuden vil Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen kunne anmode politiet om at frihedsberøve en ansøger, "såfremt det skønnes nødvendigt". Flere personer vil måske også gå under jorden af frygt for at få behandlet deres asylsag i et tredjeland. Spørgsmålet er, om vi derfor vil se endnu flere frihedsberøvelser, grundet Hjemrejsestyrelsens og politiets frygt for, at flere vil gå under jorden?

Vi er bekymret over, at frihedsberøvelserne vil være særdeles lange, hvis de danske myndigheder afventer svar fra tredjelandets myndigheder.

Allerede i dag ser vi eksempler på udlændinge, der frihedsberøves efter paragraf 36 i udlændingeloven, uden at politiet i tilstrækkelig grad har afprøvet, om andre og mindre indgribende foranstaltninger kunne have været tilstrækkelige. Meget få retsmøder om forlængelse af frihedsberøvelsen ender med en løsladelse. En fængsling af personer, der ikke er dømt for kriminelle handlinger, er et alvorligt indgreb i personens frihed og kan være i strid med artikel 9 i FN's Konvention om Borgerlige og Politiske Rettigheder, der beskytter mod vilkårlig frihedsberøvelse. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 5(1), litra f, kræver desuden, at myndighederne behandler vedkommendes sag med tilstrækkelig hurtighed, så man ikke bliver frihedsberøvet unødigt længe.

Vi vil endnu engang understrege, at lovforslaget ikke bør vedtages – også jf. risikoen for øget brug af frihedsberøvelse. Vi henholder os til anbefalingen af, at frihedsberøvelse kun bruges som allersidste udvej og i så kort tid som muligt.

Afsnit 2: Asyllejre i tredjelandet og beskyttelse:

Lovforslaget henviser til FN's Flygtningekonvention og princippet om non-refoulement med følgende ord på side otte: "*Betingelsen om, at landet faktisk skal respektere Flygtningekonventionen, indebærer, at landet i praksis skal respektere forbuddet mod refoulement i Flygtningekonventionen*".

Men lovforslaget indeholder ikke nogen yderligere beskrivelse af de kriterier og minimumsgarantier, der bør være til stede i asyllejrene.

Vi er specifikt bekymrede over manglen på disse, da vi senest med EU-Tyrkiet aftalen oplevede, hvordan Tyrkiet i juridisk forstand blev anset som et sikkert tredjeland på trods af landets begrænsede tilslutning til Flygtningekonventionen. Vi dokumenterede i den forbindelse, hvordan flygtninge blev sendt tilbage til Tyrkiet og her var i reel risiko for refoulement¹⁵.

Spørgsmålet er derfor, om og hvordan Danmark vil sikre, at asylansøgere ikke lider krænkelser af menneskerettighederne og overgreb? Hvordan kan den danske stat være overbevist om, at asylansøgere ikke frihedsberøves i lejrene, og at alle asylansøgere – uanset race, etnisk identitet, alder, køn mv. beskyttes?

På samme baggrund er vi bekymrede over den manglede redegørelse for asylansøgeres retsgarantier, hvis de overføres til tredjelande. Hvilken adgang har de til at klage over forhold i lejren eller specifikke sagsafgørelser?

Internationale erfaringer fra eksempelvis Australien viser, at eksternalisering af asylprocessen kan skabe forhold, hvor krænkelser af rettighederne finder sted. Erfaringsmæssigt ser vi ringere adgang til juridisk rådgivning, domstole, tolke, lægehjælp, rehabilitering til traumatiserede flygtninge og utilstrækkelige

¹⁵ Amnesty International, 2017: A blueprint for despair: Human rights impact of the EU-Turkey Deal https://www.amnesty.eu/wp-content/uploads/2018/10/EU-Turkey_Deal_Briefing_Formatted_Final_P4840-3.pdf

indkvarteringsforhold. I en rapport fra 2016 om forholdene i Nauru, som Australien har en samarbejdsaftale med, dokumenterede vi, hvorledes asylansøgerne blev udsat for krænkelser i lejrene¹⁶. Asylansøgerne havde ikke tilstrækkelig adgang til medicin og lægehjælp, piger og kvinder blev udsat for seksuelle overgreb, børnene havde ikke tilstrækkelig adgang til uddannelse, og politiet rejste ikke tiltale mod lokale indbyggere, der begik overgreb mod flygtninge. Allerede i 2015 udtalte den daværende FN-Specialrapportør imod tortur, Juan Méndez¹⁷, at Australiens 'offshore' politik og eksternalisering af asylbehandlingen krænker asylansøgers rettigheder, herunder retten til at være fri fra tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling.

I Amnesty International har vi også belyst, hvordan Australien har haft kampagner rettet mod udlandet med beskrivelser af deres hårdhændede behandling af asylansøgere på Nauru og Papua New Guinea for at afskrække mennesker i at søge mod Australien.

Senest har vi i 2019 og 2020 set eksempler på etableringen af centre i El Salvador, Guatemala, Honduras til behandling af asylansøgnere efter overførsel fra USA. Forholdene i de nævnte lande har dog været så ringe og adgangen til beskyttelse så begrænset, at størstedelen af asylansøgerne valgte at trække deres ansøgning tilbage på trods af den forsatte frygt for forfølgelse¹⁸.

USA iværksatte i 2019 en "Remain in Mexico"-politik, der overførte asylansøgere til midlertidige lejre i Mexico, mens de ventede på at få deres ansøgning behandlet i USA. Vi dokumenterede¹⁹, hvordan USA i praksis forbrød sig mod non-refoulement princippet ved at tvinge 60.000 asylansøgere til Mexico uden sikring af deres beskyttelse.

Selv hvis det lykkes at etablere et modtagecenter, der ville kunne overholde grundlæggende menneskerettigheder, vil der være tale om sagsbehandling meget langt væk fra den danske offentlighed og almindelige kontrol- og monitoreringsfunktioner.

I lovforslaget står der, at de danske myndigheder kan stoppe overførslen af udlændinge, hvis den menneskeretlige situation i landet ikke lever op til de danske krav. Men vi savner en redegørelse for, hvad der sker med de udlændinge, der allerede er overført? Hvordan føres der tilsyn med dem?

I lovforslaget fremgår det, at der vil være en monitoreringsmekanisme. Men det fremstår ganske uklart, hvordan og hvilke muligheder den har for at overvåge den menneskeretlige situation.

¹⁶ Amnesty International, 2016: Island of despair: Australia's "processing" of refugees on Nauru

<https://www.amnesty.org/download/Documents/ASA1249342016ENGLISH.PDF>

¹⁷ Report of the Special Rapporteur on torture and other cruel, inhuman or degrading treatment or punishment, Juan E. Méndez, 6. Marts 2015, paragraf 19

http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session28/Documents/A_HRC_28_68_Add.1_AV.doc

¹⁸ Human Rights Watch, 19. maj 2020: <https://www.hrw.org/report/2020/05/19/deportation-layo-ver/failure-protection-under-us-guatemala-asylum-cooperative>

¹⁹ Amnesty International USA Brief, 26. juni 2019 <https://www.amnestyusa.org/wp-content/uploads/2019/06/2019.06.26-Amnesty-International-Amicus-Brief-in-Innovation-Law-Lab-v.-McAleenan-1.pdf>

Den manglende redegørelse for en egentlig aftale samt de juridiske bindinger giver os grund til bekymring. Vi bevidnede, hvordan den australske regering omgik sine internationale forpligtelser ved at indgå kontrakter med Nauru og Papau New Guinea baseret på såkaldte 'Memoranda of Understandings'²⁰. Dette betyder, at man ikke har kunnet stille Australien til ansvar for de dokumenterede krænkelser under almindelige juridiske rammer, da de var givet videre i underentreprise til tredjeparter.

Igen opfordrer vi til, at asytlejrene i tredjelande ikke bliver realiseret, og at asylbehandlingens også fremover varetages på dansk jord.

Hvis der findes en model i et tredjeland, opfordrer vi på det kraftigste til, at Danmark får jurisdiktion over lejrene i tredjelandene, og at den danske stat – sammen med uvildige aktører - løbende monitorerer og vurderer forholdene i lejrene.

Derudover forholder lovforslaget sig ikke til de øvrige rettigheder og standarder i Flygtningekonventionen (eksempelvis retten til uddannelse, arbejde, fri bevægelighed, bolig, identitetspapirer mv.). I lovforslaget savner vi også en reference til øvrige internationale menneskerettighedskonventioner, såsom FN's Konvention mod Tortur og FN's Konvention om Civile og Poliske Rettigheder.

Selvom et pågældende land har underskrevet Flygtningekonventionen, kan et land tolke den på forskellige måder og i forhold til, hvem der bør kunne opnå beskyttelse. Kvinder, der er flygtet fra vold i hjemmet, LGBTI+ personer, etniske, religiøse politiske minoriteter mv. kan ikke nødvendigvis være sikre på at kunne opnå beskyttelse i det pågældende tredjeland på samme måde, som de ville kunne i Danmark.

Derudover er vi meget bekymret for, om Danmark kan sikre sig, at 'aftalelandet' ikke refoulerer folk videre. En overførsel kan i sig selv føre til, at flygtninge udsættes for fare og rettighedskrænkelser, men i værste fald kan der ske kæde-refoulement, hvor flygtninge sendes til et land, hvor de risikerer forfølgelse, tortur eller anden umenneskelig behandling.

På baggrund af ovennævnte anbefaler vi på det kraftigste, at lovforslaget forkastes.

Amnesty International, 4. marts 2021.

²⁰ CEPS Report: "Offshoring asylum and migration in Australia, Spain, Tunisia and the US", 18. September 2018, S. 10